

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

VII. De his qui post assumpta ecclesiasticarum dignitatum officia, ad
coniugia redeunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

ANNO
 CHRISTI
 655.

* pœnitentiæ disciplinis maneant omnino subiecti.

VI.

* discipli-
 nis mona-
 sticis ma-
 neant

f Sextæ discussionis obiectu, quorumdam male sibi consciorum patuit denotatum elogium. Nam relatum est nobis quosdam subdiaconos, postquam ad sacri huius ordinis peruenerint gradum, non solum carnis immunditia sordidari, cum scriptum sit: *Mundamini, qui fertis vasa Domini*: sed etiam, quod dictu quoque nefas est, nouis vxoribus copulari; asserentes hoc ideo sibi licere, quia benedictionem a pontifice se nesciunt percepisse. Proinde omni excusationum discisso velamine, id præcipimus obseruari, vt cum iidem subdiacones ordinantur, cum vasis ministerii benedictio eis ab episcopo detur, (sicut in quibusdam ecclesiis vetustas tradit antiqua, & sacra dignoscitur consuetudo substare prolata) omni penitus ab illis forde mulierum, ac familiaritate remota. Quod si hoc vulnere deinceps fuerint sauciati, mox erunt sub pœnitentiæ oneribus, vsque ad extremum vitæ monasteriis religandi.

VII.

Septimæ assertionis accessu adiit cœtum nostrum tam inuerecunda progressio, quam ignobilis ac detestanda præsumptio. Quosdam enim, aut euentu necessitatum, aut metu periculorum * adeptos fuisse nouimus ecclesiasticarum officia dignitatum: & quoniam cum illis hæc imponerentur, id sibi fieri noluisse * testantur, idcirco hæc spernere, atque ad pristina pertentant coniugia moreque redire; tam nequiter cœlestia iura soluentes, quam prompte sæcularibus extant illecebris inhiantes. Qua de re nosse nos conuenit, quod episcopalis eminentiæ * culmen non immerito sacris omnibus esse summa percensuit, quæ ceteris sacerdotibus exercenda prohibuit; scilicet templorum Dei sacrationem, * chrisma benedictionem, sacrorumque ordinum institutionem, quæ tam diuinaliter ordinata persistunt, quam excellentissime conferuntur: quia & tanto ab eis singulariter impenduntur, quanto eidem summo culmini peragenda seruantur. Quomodo ergo quod in se recipit, a se reiicere poterit, cum hæc a nullo altero conferri, quam a solis pontificibus nouit, a quibus nec ligata solui, nec soluta poterunt

* ab episcopis suscipisse nouimus

* testati sunt,

* diuina auctoritas non

* chris-
 matis

Marc. 16.

ab aliquo religari? Sic enim ad Petrum Veritas ait: *Quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in caelo: & quodcumque solueris super terram, erit solutum & in caelo.* Nequaquam ergo aliquando poterit profanari, quod diuina iussione, simulque apostolicae traditionis auctoritate sacrum noscitur extitisse. Verum sicut sanctum chrisma collatum, & altaris honor, euelli non queunt: ita quoque * sanctorum decus honorum, quod his compar habetur & socium, qualibet fuerit occasione perceptum, manebit omnibus modis inconuulsum. Ad extirpandum vero radicitus huius callidae machinationis inutile argumentum, id sibi rationabiliter dari nouerint in obiectu, quod sacrosancti baptismatis inappreciable donum est semper; & saepe non solum^h nolentibus, verum etiam (quod maius est) nescientibus impertitur: sed hoc a nullo penitus profanari permittitur. Quod si & hic opponitur, nec dum rationis capaces existere, qui hoc probantur accipere; hic omnimodo * conticescant: quia si maiores * cognoscant; impune non deserunt, quod paruuli vel nesciendo, vel nolendo percipiunt, quanto magis non conuenit violare, quod pro mortis, aut poenarum euadenda pernicie, occulta Dei dispensatione dignoscitur obuennisse?

Recedant ergo talium desideriorum impudorati fautores; & licet inuiti perceperint, quod non merebantur habere, libenter tamen ob caeleste retineant praemium, quod nolendo, per terrenae consecuti sunt necessitatis euentum: ut * tamen inuiti appetant bona diligere, * quae * tam sponte videntur * desides impugnare. Quod si quis post hoc perennis dispositionis edictum, non sinceriter sacris inhaerit cultibus, & abiiciens a se gratiam, quam accepit, relabi ad coniugia, moreque saeculi attentauerit, vel eum redire constiterit, mox omni ecclesiastici ordinis dignitate priuatus vere ut apostata a sanctae ecclesiae liminibus, & societate fidelium habeatur prorsus exclusus, monasterii claustris, donec aduixerit, sub poenitentia retrudendus.

VIII.

Octavae disceptationis * affectu reperimus quosdam * affatu diuinis officiis mancipatos tanta * nesciente socordia * nescientia plenos, ut nec in illis probentur instructi competenter